

Док траје асанација јата забрањена је продаја живине у приплодне сврхе, за попуњавање јата и за инкубирање јаја која потичу из заражених јата.

Грађани који се баве ваљењем пилића путем инкубатора дужни су то пријавити надлежном ветеринарском инспектору.

8) Куга пчелињег легла

Редовном прегледу у периоду пролеће-лето сваке године подлежу кошнице пчела са подручја на којима је претходне године утврђена америчка грњилоћа пчела, као и у свим случајевима отпремања на подручје друге општине.

Узорке пчелињих заједница за лабораторијска испитивања обезбеђује надлежни ветеринарски инспектор, а испитивање врше специјалистичке службе.

9) Лептоспироза

Редовно годишње испитивање говеда и свиња на лептоспирозу врши се на начин и по поступку који су овим правилником утврђени за дијагностичка испитивања на бруцелозу говеда и бруцелозу свиња, с тим што се за серолошку претрагу методом аглутинације - лизе користе крвни серуми животиња који се достављају ради испитивања на бруцелозу.

Животиње са позитивним титрима антитела издвајају се из узгоја, односно подвргавају прописаном терапеутском третману.

10) Сакагија

Дијагностичком испитивању на сакагију подлежу сви коњи који се узгајају или држе у већим групама, односно већим агломерацијама. Под већом агломерацијом подразумевају се објекти у којима се кроз дуже време држи више од десет коња.

Испитивање из претходног става врши се серолошком претрагом крвних серума животиња једанпут годишње. Испитивање врше специјалистичке службе.

Ветеринарске службе сточарских организација и ветеринарске службе могу превентивно водити алергијску контролу коња на сакагију методом офталмомалеинизације. У свим случајевима откривања позитивних или сумњивих реактора обавезна је серолошка претрага крвних серума реаговаћих грла.

11) Трихинелоза

Дијагностичком испитивању на трихинелозу подлежу месо свиња намењено за јавну потрошњу, а у подручјима у којима је познато присуство трихинелозе и месо свиња намењено за властиту потрошњу.

Испитивању на трихинелозу подлеже у свим случајевима и месо дивљих животиња (дивље свиње, медведи, јазавци) ако се користи за људску исхрану.

Претрага узорака меса у свежем стању врши се методом дигестије или компресије, а узорак сушеног меса методом дигестије. Ако су налази компресијом непоуздани, обавезна је примена и дигестије.

Узимање узорака меса дужан је да обезбеди ветеринарски инспектор директно или преко ветеринарских служби и ловачких организација.

Испитивање узорака меса врше ветеринари ангажовани за вршење здравственог прегледа животиња за клање и меса на кланицама, а у нејасним случајевима и у свим случајевима у којима се ради о узорцима сувог меса специјалистичке службе.

12) Трихомонијаза

Дијагностичком испитивању на трихомонијазу подлежу сви сполно зрели бикови у центрима за вештачко осемењавање, бикови у организованом природном припусту и бикови за приплод приликом њихове продаје.

Испитивање се врши најмање једанпут годишње. На подручјима на којима се утврди трихомонијаза не може се вршити природни припуст, него се краве и јунице могу оплођавати искључиво путем вештачког осемењавања.

Када се приликом испитивања на трихомонијазу открију заражени бикови, они се искључују из приплода и одмах приводе кастрирању. Ветеринарски инспектор може, изузетно, одредити лечење високовредних приплодњака.

13) Туберкулоза говеда

Дијагностичком испитивању на туберкулозу говеда подлежу сва приплодна грла, старија од шест месеци предузећа, као и животиње индивидуалних пољопривред-

них произвођача из места из којих се врши организовање откуп млека за јавну потрошњу, те бикови у организованом природном припусту. Остала говеда подлежу испитивању на туберкулозу ако се налазе у истом економском дворишту са приплодним животињама.

Испитивање из претходног става врши се методом компаративне туберкулинизације једанпут годишње и то код животиња предузећа у току првог полугодишта, а код животиња индивидуалних пољопривредних произвођача до 30. септембра текуће године.

Туберкулинизацију говеда предузећа и допунску туберкулинизацију говеда индивидуалних пољопривредних произвођача врше ветеринарске службе.

Сумњиви реактори се држе у изолацији до поновне туберкулинизације, која се проводи најраније за 60 дана. Неспецифичним реакторима утврђује се узрок неспецифичности.

Власницима односно држаоцима животиња у чијем економском дворишту нису откривени специфични реактори, ветеринарска служба издаје потврду да грла нису заражена туберкулозом. Потврда се издаје за сваку календарску годину и служи као доказ да се млеко може користити за људску исхрану.

14) Туберкулоза свиња и живине

Дијагностичком испитивању на туберкулозу подлежу приплодне свиње предузећа.

Испитивање на туберкулозу свиња врши се методом компаративне туберкулинизације једанпут годишње и то у току првог полугодишта. Туберкулинизацију свиња врше специјалистичке службе.

Ветеринарски инспектори који врше преглед животиња за клање и меса у кланицама дужни су да евидентирају сваки случај туберкулозних промена или сумњу на туберкулозу и да одговарајући органски материјал доставе на лабораторијско испитивање специјалистичкој служби. О свом налазу и о резултату лабораторијског испитивања, са основним подацима о животињи, дужни су да обавесте ветеринарског инспектора надлежног за место порекла туберкулозне, односно на туберкулозу сумњиве животиње.

Ветеринарски инспектори који врше преглед заклане живине на тржницама и пијацама дужни су да евидентирају сваки случај туберкулозних промена или сумњу на туберкулозу и да о томе обавесте ветеринарског инспектора надлежног за место порекла туберкулозе, односно на туберкулозу сумњиве живине.

Члан 17.

Животиње за које је утврђено да су позитивне на бруцелозу говеда, бруцелозу свиња, туберкулозу говеда, туберкулозу свиња, лептоспирозу, кокошији тиф, сакагију и кугу пчелињег легла кољу се, односно убијају на основу решења надлежног органа ветеринарске инспекције. Исти орган може наредити и уништавање појединих предмета.

IV - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 18.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Министар
пољопривреде,
шумарства и водопривреде,
Мр Боривој Сепдић, с.р.

Број: 09-335-986/95
12. октобра 1995. године

546

На основу члана 3. став 4. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број: 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, прописује

ПРАВИЛНИК О НАЧИНУ И ПОСТУПКУ СУЗБИЈАЊА ПОЈЕДИНИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ ЖИВОТИЊА

Члан 1.

Сузбијање и искорењивање, заразних болести животиња (у даљем тексту: заразе) које представљају опасност за сточарство Републике Српске врши се по одредбама Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности (у даљем тексту: Закон) и овог правилника.

Члан 2.

Ветеринарска служба, односно ветеринарска служба предузећа организована за властите животиње и животиње у организованој производњи са удруженим земљорадницима са којима је закључен споразум о удруживању рада и средстава рада у сточарској производњи (у даљем тексту: ветеринарска служба предузећа) дужна је да приступи утврђивању постојања заразе и да у оквиру тога поступка узме и достави органски и други материјал на одговарајућа лабораторијска испитивања.

У случају утврђивања заразе, ветеринарска служба која је извршила лабораторијско испитивање дужна је да о налазу обавести одговарајућу ветеринарску службу, односно ветеринарску службу предузећа, надлежни орган ветеринарске инспекције и Ветеринарску службу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Ветеринарска служба Министарства).

Члан 3.

Непосредно по обавести о откривању заразе или по потврди сумње на заразу, ветеринарска служба, односно ветеринарска служба предузећа извештава о томе ветеринарску инспекцију која наређује једну или више мера из члана 34. Закона.

Члан 4.

Власници, односно држаоци животиња дужни су, на начин и по поступку предвиђеним овим правилником, сузбијати и искоренивати следеће заразе:

1) Акутна метиљавост оваца

Код појаве акутне метиљавости оваца држаоц животиња је дужан да омогући спровођење наређеног третирања својих оваца и говеда и узимање органског материјала од угинулих или принудно закланих животиња и фекалија у циљу постављања дијагнозе, односно у току прописаних контролних истраживања третираних животиња да нешкодљиво уклони, закопавањем или спаљивањем, лешеве, органе или делове органа угинулих или принудно закланих животиња и да обезбеди исхрану исправним сеном, односно онемогући исхрану зеленом храном или слабо сушеним сеном и напајање на подрчјима на којима се метиљавост редовно јавља.

Ветеринарска служба и ветеринарска служба предузећа дужна је да код појаве заразе, односно сумње на ову заразу, као и у свим случајевима властите процене епизоотиолошке ситуације узме органски и други дијагностички материјал у циљу утврђивања оболења и екстензитета и интензитета инфекције достави дијагностички материјал ветеринарској специјалистичкој служби на одговарајућа лабораторијска испитивања, спроведе прописане мере сузбијања на оболелим животињама и на погодан начин упозна држаоца животиња са основним карактеристикама болести и могућим директним и индиректним штетама од којих може доћи услед неизвршења наређених мера сузбијања.

Код појаве акутне метиљавости оваца ветеринарска инспекција:

- одређује границе зараженог подручја;
- наређује масовно лековито третирање оваца и пашњих говеда савременим средствима против метиљавости;
- забрањује испашу на мочварним и поплавленим пашњацима и исхрану зеленом храном или недовољно сушеним сеном пореклом са наведених терена;
- забрањује напајање животиња из канала, локви, јарака, бара и сличних места, односно наређује напајање на хигијенски исправним појилиштима;
- наређује контролно испитивање одређеног броја третираних животиња, у споразуму са ветеринарском специјалистичком службом која врши то испитивање.

Ветеринарска инспекција може, ако је то потребно и технички изводљиво, наредити и уништавање лужева као преносилаца узрочника болести једном од савремених хемијских средстава која не угрожавају евентуални рибли фонд, као и одводњавање заражених пашњака.

2) Богиње живине

Код појаве богиња живине или сумње на ову заразу у индивидуалним живинарским узгојима, држаоц животиња је дужан да оболелу живину држи затворену до ветеринарског прегледа, да сачува лешеве угинуле живине у циљу спровођења дијагностичког поступка, да по извршеном ветеринарском прегледу нешкодљиво уклони закопавањем или спаљивањем, лешеве угинуле или убијене живине, да

спаљивањем уклони простирку и нечистоћу из живинарника и да проведе и друге мере које му нареди ветеринарска инспекција.

Ако се ова зараза или сумња на заразу појавила код живине предузећа, у условима интензивне живинарске производње, то предузеће је дужно да одвоји здраву живину од оболеле и сумњиве на оболење, изврши раздвајање јата на мање групе ако за то постоје потребни услови, онемогући улаз другим лицима и у објекте у којима се налази живина, онемогући коришћење хране и употребу опреме из објеката у којима се појавила зараза, сачува лешеве свеже угинуле живине до ветеринарског прегледа и да помаже у провођењу дезинфекције објеката и опреме.

Ветеринарска служба, односно ветеринарска служба предузећа дужна је да код појаве ове заразе или сумње на заразу изврши клинички преглед оболеле живине, узме лешеве угинуле живине и достави их на одговарајућа лабораторијска испитивања, одреди изолацију оболелих јединки, односно појединих објеката у којима се болест појавила и спроведе прописане мере сузбијања.

Након појаве ове заразе ветеринарска инспекција наређује у зараженим јатима:

- одвајање и убијање оболеле живине;
- карантински режим за цели узгој живине;
- сталну дезинфекцију, а по потреби и дезинсекцију објеката у којима се зараза појавила и опреме у тим објектима;
- начин нешкодљивог уклањања угинуле и убијене живине;
- превентивно цељење здраве живине у зараженим и угроженим двориштима;

У економска дворишта у којима није утврђено постојање богиња живине могу се сместити само она живина која потиче из узгоја који су сигурно слободни од те заразе.

Јаја за инкубацију могу се користити само ако су пореклом из здравих јата.

3) Болест Аујеског говеда и свиња

Сматраће се да се појавила болест Аујеског говеда и свиња ако се код говеда примети јак сврабеж по одређеним местима тела и узбуђене животиње које никада није агресивно, односно ако се код свиња примети блажи или јачи инфективни синдром или оболење и угибање прасади на сиси, наизменично у разним боксовима објекта, са наглашеним нервним симптомима.

У случају појаве ове заразе или сумње на заразу, држаоц говеда је дужан да изврши затварање оболеле животиње, а држаоц свиња одвајање здравих од болесних животиња или животиња сумњивих на заразу.

У прасилиштима предузећа или земљорадника који се баве производњом прасади у сарадњи са предузећима држаоц животиња је дужан да спречи одлазак радника и животиња и преношење хране и опреме из заражених у незаражене објекте.

Држаоц животиња је дужан да редовно проводи мере за одржавање хигијенске исправности објеката у којима се држе животиње, а посебно да контролише исправност подова и канализације, те да редовно врши прегледе воде и хране на присуство угинулих глодара.

У случају појаве заразе или сумње на заразу, ветеринарска служба и ветеринарска служба предузећа извршиће клинички преглед оболелих животиња и узети одговарајући органски материјал или целе лешеве угинуле или убијене прасади у циљу обезбеђења спровођења дијагностичког поступка.

Након примљеног извештаја о установљењу заразе и о изолацији вируса, ветеринарска инспекција наређује:

- одвајање и затварање оболелих животиња и изолацију објеката у коме је утврђена зараза;
- ограничење кретања радника који долазе у додир са зараженим животињама;
- дезинфекцију заражених објеката и успостављање дезинфекционих баријера за економско двориште и поједине објекте;
- предузимање дератизације у одређеном подручју или економском дворишту;
- начин нешкодљивог уклањања лешева угинулих или убијених животиња;
- заштитно цељење свиња у зараженим и угроженим узгојима, односно подручјима.

Ветеринарска инспекција наредиће и мере за заштиту сточне хране од присуства глодара на местима производње и ускладиштења ако је то потребно и технички изводљиво.

4) Ентеротоксемија оваца и дизентерија јагњади

У случају појаве ентеротоксемије оваца и дизентерије јагњади или сумње на ову заразу држаоца животиња је дужан да држи затворено стадо оваца у коме се појавила зараза или сумња на заразу, да сачува лешеве уинулих животиња до ветеринарског прегледа, односно да нешкодљиво уклони лешеве тих животиња при извршеном прегледу, да обезбеди животиње од деловања вањских и других утицаја који погодују настанку и ширењу болести, према упутима стручне службе, да спречи преобимну исхрану животиња концентрованим крмним смешама, зеленом храном и храном богатом беланчевинама, те исхрану промрзлом храном и напајање хладном водом, а код јагњади и преобилно конзумирање млека и да спроводи друге мере, односно поступке које решењем одреди ветеринарска инспекција.

Ветеринарска служба, односно ветеринарска служба предузећа утврдиће епизоотиолошке, клиничке и друге карактеристике настале болести, те узети целе лешеве уинулих животиња или одговарајући органски материјал и упутити их на лабораторијска испитивања.

Ветеринарска специјалистичка служба је дужна да у случајевима изолације узročника ентеротоксемије оваца и дизентерије јагњади одреди и његов тип.

По пријему извештаја о установљењу заразе и одређивању типова узročника ветеринарска инспекција ће наредити:

- затварање стада оболелих животиња, односно забрану кретања ван економског дворишта ако се у њему не налазе друга стада исте врсте животиња код којих се није појавила зараза или сумња на заразу;

- одговарајуће мере за обезбеђење хигијене настамби за овце;

- одговарајуће мере за осигурање правилне исхране и узгоја јагњади;

- начин нешкодљивог уклањања лешева уинулих животиња и дезинфекцију објеката у којима су се налазиле оболеле животиње;

- заштитно цељење одговарајућим имунопрофилактичким средствима здравих животиња у угроженом кругу и ограничење кретања тих животиња у трајању од 21 дан од дана вакцинације;

- дезинфекцију објеката пред јагњење, као и заштитно цељење свих гравидних оваца и јагњади старије од месец дана, те других оваца и овнова на подручјима на којима се ентеротоксемија појављује као стационарна зараза.

5) Ензоотски побачај оваца

У узгојима оваца свака масовнија појава побачаја оваца, нарочито у периоду од 14 до 21 дан пре јагњења, посебно код младих плоткиња у првом гравидитету, сматра се појавом ензоотског побачаја оваца. Учестало јагњење мртве или слабо виталне јагњади у стадама оваца код којих је у претходним гравидитетима утврђено присуство узročника ове заразе сматра се сумњом на заразу.

Код појаве или сумње на ову заразу држаоца животиња је дужан да издвоји плоткиње које су побациле или ојагњиле мртву или слабо виталну јагњад, да изврши смештај јагњади у посебне боксове, да сачува побачене фетусе и плодне овојнице до ветеринарског прегледа, односно да их по извршеном прегледу нешкодљиво уклони закопавањем и да не отуђује животиње из стада у коме се појавила зараза или сумња на заразу.

Ветеринарске службе, односно ветеринарска служба предузећа дужна је да овлашћеној ветеринарској служби достави побачене фетусе и други материјал на одговарајућа лабораторијска испитивања. Овлашћена ветеринарска служба ће у поступку лабораторијског испитивања извршити и серолошко испитивање крвних серума одређеног процента животиња из стада.

Након утврђивања присуства карактеристичних микроскопских промена и титра специфичних антитела у крвним серумима оболелих животиња, односно након изолације узročника ензоотског побачаја оваца, ветеринарска инспекција ће наредити једну или више следећих мера:

- затварање заражених животиња, односно забрану кретања ван економског дворишта животиња сумњивих на заразу;

- одвојено држање животиња по старосним категоријама;

- начин и поступак нешкодљивог уклањања побаченог материјала и фекалија, те дезинфекцију објеката и места на којима су боравиле животиње у време побачаја;

- клање јагњади заражених стада;

- забрану коришћења и продаје животиња из заражених узгоја као приплодних грла;

- заштитно цељење плоткиња пред оплодњу у зараженим узгојима или подручјима;

- серолошко испитивање крвних серума овнова и оваца код сваког попуњавања стада приплодним животињама које не потичу из властитог узгоја.

6) Заразни осип кобила

У случају појаве егзантематичних појава на вањским гениталијама и на околној кожи, које указује на спољни осип коња, држаоца животиња не сме дозволити опасивање кобила и друге контакте све док не проведе дијагностички поступак.

Дијагностику заразног осипа кобила врше ветеринарске специјалистичке службе у сарадњи са ветеринарском службом и ветеринарском службом предузећа које се баве узгојем коња. Ако се на основу епизоотиолошких и клиничких елемената постави сумња на заразу, потребно је обезбедити лабораторијски доказ узročника.

По утврђивању заразног осипа кобила ветеринарска инспекција ће наредити:

- изолацију и стални стручни надзор над оболелим животињама;

- забрану опасивања оболелих животиња и животиња сумњивих на оболења у периоду од најмање 21 дан;

- дезинфекцију објеката у којима су боравиле оболеле животиње.

У ергелама сва сполно зрела грла подлежу редовном годишњем прегледу на ову заразу, а док постоји зараза забраниће се породаја грла за приплод.

7) Заразна шепавост оваца

Сваку појаву заразне шепавости оваца или сумња на ову заразу држаоца животиња је дужан пријавити ветеринарској служби. У местима односно узгојима у којима се појавила зараза држаоца животиња ће одмах издвојити из стада оболела, грла сумњива на оболење, држати затворене оболеле животиње, забранити приступ свим страним лицима и предузети друге потребне мере за сузбијање и спречавање ширења заразе које одреди стручна служба.

Ветеринарска служба, односно ветеринарска служба предузећа дужна је на лицу места утврдити присуство заразе односно проверити сумњу на заразу. Ако утврди присуство заразе, одредиће одговарајуће стручне мере и предузети лечење оболелих оваца, а у угроженом подручју најмање један пут недељно стидати увид у здравствено стање оваца.

По извештају о установљењу заразе, ветеринарска инспекција ће прогласити заражено подручје и у њему наредити:

- издвајање оболелих животиња, као и хируршки и медикаментозни третман захваћених папака;

- нешкодљиво уклањање отпадака насталих у току хируршке обраде папака;

- ограничење кретања оболелих животиња ван економског дворишта;

- ограничење кретања стада из којих потичу оболеле животиње, уз забрану коришћења влажних: терена, заједничких папњака и појила за животиње;

- забрана упућивања оваца и овнова из заражених стада на сточне пијаце и догоне и забрану отуђења док траје зараза;

- прегонско пацарење за заражена стада оваца, с тим што се мој користити парцеле на којима задњих 14 дана није било исте врсте животиња;

- чешће механичко чишћење и дезинфекцију објеката у којима су боравиле заражене животиње;

- забрану проласка и боравка стада оваца у зараженом подручју за време спровођења мера сузбијања ове заразе;

- заштитно цељење оболелих и здравих оваца одговарајућом вакцином.

У угроженом подручју може се наредити повремено клинички преглед оваца, мера заштитног цељења против

заразне шепавости оваца и забрана куповине оваца и овнова из заражених и епизоотолошки непознатих подручја. Код набавке животиња, пре увођења у узгој, може се одредити и карантин који не може бити краћи од 14 дана.

Ветеринарска инспекција може, изузетно, дозволити транспортовање животиња из заражених места, односно узгоја ако су те животиње непосредно намењене клању и под условом да се утовар изврши у самом месту, односно узгоју, а превозно средство да се прописно дезинфикује.

8) Колера живине

Мере сузбијања и искорењавања колере живине обавезно се примењују код живине индивидуалних пољопривредних произвођача, живине предузећа која се баве сточарском производњом и живине коју та предузећа узгајају у сарадњи са удруженим земљорадницима, као и код свих држаоца животиња који се баве валеем пилића и продајом живине.

Ако се појави зараза или сумња на заразу, држаоца животиња је дужан да изврши затварање оболеле, односно на заразу сумњиве животиње, а ако се ради о мањим индивидуалним узгојима, да изврши затварање све живине без обзира на број оболелих јединки, да обезбеди одговарајуће хигијенске услове држање живине, да нешкодљиво уклони угинуле или принудно заклане, односно убијене животиње и нечистоћу из објеката, закопавањем, односно спаљивањем и да не врши продају живине из зараженог дворишта или продају меса, органа и перја живине пореклом из тог дворишта.

Ветеринарска служба односно ветеринарска служба предузећа узме одговарајући органски материјала и доставити га на лабораторијско испитивање.

Служба из претходног става дужна је да држаоцу животиња укаже на мере које треба да предузме као што су: држање и поступак са живином у условима наглих промена вањске температуре, хигијенски минимум за држање живине, начин исхране живине, поступак за време и после предузетог транспорта живине, дехелминтизација живине и др.

Ветеринарска инспекција ће код појединачних случајева појаве заразе наредити:

- убијање све живине у зараженом дворишту;
- забрану кретања живине у суседним двориштима;
- начин нешкодљивог уклањања угинуле и убијене живине и поступак дезинфекције зараженог објекта, односно двориште.

Код масовније појаве колере живине у месту, наредиће се убијање заражених животиња и принудно клање живине сумњиве на заразу, забрану слободног кретања живине у месту, као и забрана промета свих врста живине, меса заклане живине и перја из зараженог места.

Под масовнијом појавом заразе сматра се зараза која се појавила у најмање три суседна дворишта.

Принудно клање живине врши се на једном месту, на начин и под условима које одреди ветеринарска инспекција с тим да се месо заклане живине може користити искључиво за властите потребе.

У јатима, односно двориштима у којима је дошло до поновне појаве заразе може се наредити и профилактички третман животиња, а у целом месту и имунопрофилактичка заштита здраве живине одговарајућом вакцином колере живине.

У случају појаве заразе или сумње на заразу, код живине предузећа ветеринарска инспекција ће наредити мере изолације узгоја, а ако се применом одговарајућих мера може сузити зараза, наредиће и поступак асанације јата. Док траје асанација јата забрањена је продаја живине и јаја из заражених јата живине. Код евентуалне масовне појаве и наглог ширења заразе, ветеринарска инспекција може донети решење о ликвидацији целог јата и наредити обуставу производње за одређено време у објектима у којима су се налазиле заражене животиње, као и одмор осталих објеката у истом узгоју живине.

У свим случајевима појаве заразе, ветеринарска инспекција наредиће начин и поступак нешкодљивог уклањања лешева угинуле или убијене живине, дезинфекцију места и објеката у којима су се налазила заражена живина, дезинфекцију или евентуално уништавање опреме из заражених објеката, поступак са другим врстама живине за које се оправдано претпоставља да представљају клицоноше, поступак са

евентуално контаминираном храном и водом, као и друге одговарајуће мере.

9) Трихомонијаза

Кад се утврди трихомонијаза у неком месту односно узгоју, ветеринарска инспекција ће наредити преглед свих животиња из стада у коме се налазила оболела животиња. Бик се сматра оболелим од ове заразе ако је једнократно утврђен узрочник, а плоткиња се сматра оболелом ако се поред узрочника истовремено утврди преганање, рани побачај и др.

Ветеринарска инспекција ће наредити искључење из прилода и кастрирање високовредних бикова а може изузетно одредити и њихово лечење. Плоткиње се подвргавају одговарајућем лечењу.

У местима, односно узгојима у којима је утврђена зараза, краве и јунице се могу оплођавати искључиво путем вештачког осемењавања.

Ветеринарска инспекција може наредити да се пре коришћења новонабављених приплодних животиња мора извршити дијагностичко испитивање тих животиња на трихомонијази.

10) Шуга домаћих животиња

У случају појаве промена на кожи одређених делова тела, појачаног свраба и испадања длаке, односно вуне на тим деловима, посебно за време топлог времена или држања већег броја животиња у влажним и топлим објектима, држаоца животиња је дужан да издвоји и посебно смести оболеле животиње, да спроведе стручну обраду оболелих животиња и да изврши дезинфекцију инвадираних објеката.

Ветеринарска служба, односно ветеринарска служба предузећа дужна је да утврди дијагнозу на основу микроскопског утврђивања присуства шугараца (гриња) у струготинама краста и коже оболелих животиња. Оболеле животиње лече се применом контактних акаријаицида зависно од обима инвадираности, врсте животиња и климатских и других услова.

Након установљења животиња у стаду, ветеринарска инспекција ће наредити:

- стручни преглед свих животиња у зараженом стаду или објекту;
- издвајање оболелих животиња и животиња сумњивих на оболење;
- ограничење кретања, животиња из инвадираних стада;
- време и начин лечења оболелих стада;
- механичко чишћење и дезинфекцију инвадираних објеката;
- одмор објеката у којима су боравиле оболеле животиње, у свим случајевима када је то технички изводиво; уколико се нареди одмор објеката, он не може бити краћи од четири недеље;
- забрану промета животиња и вуне из зараженог стада.

11) Шуштавац

Код појаве шуштавца или сумње на ову заразу држаоца животиња је дужан да држи издвојено оболелу животињу, да сачува леш угинуле животиње до ветеринарског прегледа, односно да обезбеди нешкодљиво уклањање угинуле животиње по извршеном стручном прегледу и да примењује друге стручне и наређене мере.

Ветеринарска служба, односно ветеринарска служба предузећа дужна је да код сваке сумње на заразу изврши преглед животиње, односно да узме одговарајући органски материјал ради постављања дијагнозе.

Након установљења узрочника шуштавца, Ветеринарска инспекција ће у зараженом месту, односно узгоју наредити:

- начин и поступак нешкодљивог уклањања лешева угинулих животиња, уз забрану скидања коже;
- дезинфекцију објеката у којима су се налазиле оболеле животиње;
- забрану кретања осталих животиња ван економског дворишта у периоду од 3 до 5 дана;
- заштитно цељење свих говеда и оваца на одговарајућем епизоотолошком подручју.

Ветеринарска инспекција може забранити испашу говеда и оваца на местима стационарног појављивања ове заразе, као и употребу сена и зелене масе са тих места.

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Министар

пољопривреде,

шумарства и водопривреде,

Мр Боровој Сендић, с.р.

Број: 09-335-987/95

12. октобра 1995. године

547

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, п р о п и с у ј е

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ ТРИХИНЕЛОЗЕ ЖИВОТИЊА

Члан 1.

Овим правилником прописују се мере за спречавање и сузбијање трихинелозе животиња.

Члан 2.

У подручјима у којима се трихинелоза често појављује, као и у случају потребе, врши се дијагностичко испитивање домаћих свиња и других животиња на трихинелозу.

Ради утврђивања степена раширености трихинелозе код дивљих сисара, организације које газдују ловиштима, односно које организују лов дужне су да одстрелене месоједе и сваштоједе подвргну прегледу на трихинелозу.

Члан 3.

Дијагностичко испитивање животиња на трихинелозу врши се:

- 1) серолошким испитивањем (ELISA);
- 2) утврђивање ларви паразита у узорцима ткива (биопсија).

После клања или угинућа животиње, за преглед на трихинелозу користе се следеће методе:

- 1) трихиноскопија или компресија;
- 2) вештачка дигестија.

Члан 4.

Сумњивим на трихинелозу сматрају се животиње код којих се серолошким тестом (ELISA) добије позитивна реакција.

Инфицираним се сматрају оне животиње код којих се директним путем у узорцима ткива (биопсија) утврди присуство ларви паразита.

Дијагноза се обавезно потврђује једном од прописаних метода за утврђивање трихинелозе после клања или угинућа животиње.

Члан 5.

Сумњиве и инфициране животиње сматрају се трихинелозним и на њих се примењују мере из овог правилника.

Животиње из става 1. овог члана морају се трајно обележити и не могу се отуђивати.

Члан 6.

У зараженом подручју наредити се следеће мере:

- 1) попис свиња;
- 2) забрана отуђивања и промета свиња из дворишта;
- 3) дијагностичко испитивање свиња ELISA тестом, а у случају потребе и других пријемчивих животиња;
- 4) систематска дератизација на прописани начин;
- 5) обавезан преглед свиња закланих за потребе домаћинства једном од прописаних метода;
- 6) уништавање паса и мачака луталица.

Члан 7.

Кад се утврди трихинелоза животиња, у зараженом дворишту наредити се следеће мере:

- 1) забрана промета свиња, производа, сировина и отпадака од закланих свиња;
- 2) забрана употребе непрокуваних помија;

3) пријављивање клања свиња свих категорија за потребе домаћинства надлежном ветеринарском инспектору;

4) уништавање ларви трихинеле у свим деловима трупа закланих животиња и угинулих животиња.

Члан 8.

Трупови одстрелене дивљачи из члана 2. став 2. овог правилника који се не користе за исхрану морају нешкодљиво да се уклоне на један од прописаних начина.

Члан 9.

Уништавање ларви трихинела из члана 7. став 1. тачка 4. овог правилника врши се:

- 1) топљењем масног ткива;
- 2) кувањем комада меса не дебљих од 10 цм у води, односно воденој пари најмање 2,5 сата тако да се у средини комада постигне температура од најмање 80°Ц и одржи најмање 30 минута;
- 3) спаљивањем.

Члан 10.

Клање свиња и уништавање ларви трихинела у зараженом дворишту обавља се под контролом надлежног ветеринарског инспектора, који о томе саставља записник.

О значају спровођења мера из овог правилника редовно ће се обавештавати грађани, држаоци животиња и ловци.

Члан 11.

Сматра се да је трихинелоза сузбијена ако се после клања или угинућа трихинелозних животиња спроведу мере из овог правилника и изврши дератизација.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Министар

пољопривреде,

шумарства и водопривреде,

Мр Боровој Сендић, с.р.

Број: 09-335-988/95

12. октобра 1995. године

548

На основу члана 42. став 12. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

ПРАВИЛНИК О НАЧИНУ ВОЂЕЊА ЕВИДЕНЦИЈЕ О ИЗДАТИМ И ПРОДУЖЕНИМ УВЕРЕЊИМА О ЗДРАВСТВЕНОМ СТАЊУ ЖИВОТИЊА, О ЊИХОВОМ ПРЕНОСУ, КАО И О ОБРАСЦУ ЗА ВОЂЕЊЕ ОВЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ

Члан 1.

Овим правилником прописује се начин вођења евиденције о издатим и продуженим уверењима о здравственом стању животиња (у даљем тексту: уверења), о њиховом преносу, као и образац за вођење ове евиденције.

Члан 2.

Евиденција из члана 1. овог правилника води се у књизи која мора бити оверена од органа општинске управе надлежног за оверу.

Члан 3.

На полеђини уверења чија се важност продужава ставља се текст:

„Такса за продужење уверења наплаћена је у износу од динара (словима:) и прокњижена у евиденцији издавања, односно продужења уверења под редним бројем дана у“ са потписом овлашћеног лица и печатом.

Члан 4.

Пренос уверења на новог власника, односно држаоца животиња врши се на полеђини уверења где се ставља следећи текст:

„Нови власник односно држалац описаних животиња у уверењу је (.....) (име и презиме:)“

из (.....) са подацима о месту и датуму, потписом и факсимилом овлашћеног лица и печатом